

عنوان مقاله:

اثر بخشی درمان با رویکرد افسردگی و تاثیر آن بر کیفیت زندگی معنادار

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی و ششمین کنفرانس ملی مدیریت، روان شناسی و علوم رفتاری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مونیکا سعیدی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی ارومیه

خلاصه مقاله:

تحقیق حاضر با هدف بررسی بخشی گروه درمانی به روش فعال سازی رفتاری بر افسردگی و کیفیت زندگی مردان وابسته به مواد انجام شد و نتایج نشان داد گروه درمانی به روش فعال سازی رفتاری توانسته نمرات افسردگی را کاهش باعث بهبود کیفیت زندگی مردان وابسته به مواد شود. این نتیجه همخوان با نتایج نادریان (۱۳۹۰)، جلیلی (۱۳۸۵)، فارتان (۲۰۱۳)، دالاهام (۲۰۱۲) است. در تبیین نتایج میتوان گفت، مداخله فعال سازی رفتاری در مردان مبتلا به سو مصرف مواد سبب افزایش تعاملات فردی و اجتماعی با اعضا خانواده خود و پرسنل درمان شد و سبب گردید این بیماران تعاملات بیشتری با محیط خود برقرار سازند و در روند درمان با تقویت های کلامی مثبت و امیدواری این بیماران، فشارهای روانی کمتری در باره بیماری خود ادراک کنند و احساساتی چون خشم و ناامیدی در این افراد کاهش یابد. درمان فعال سازی رفتاری به شکل گروهی به دلیل اینکه گروهی اجرا گردید و مردان مبتلا به سو مصرف مواد در گروه تجربه مشکلات تنش های ناشی از اضطراب بصورت مشترک ادراک نمودند، سبب شد تا با آموزش استفاده از راهبرد مقابله مناسب، اضطراب، اجتناب و پریشانی و ترس از ارزیابی منفی در این مردان کاهش یابد و در مقابل بیماران دچار اضطراب و افسردگی کمتری شوند و قدرت نگرش واقع بینانه و برقراری ارتباط متقابل با دیگران آن ها افزایش یابد و همچنین احساس تنش یا ناتوانی در تنش زدایی، ناآرامی و بیقراری، گریز از ارتباطات معمول و دل مشغولی های مفرط آن ها کاهش یابد.

کلمات کلیدی:

اثر بخشی، درمان، معنادار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1930529>

